

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter. Ide vagy a főmunkatárs ezimére intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pókerágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Pánszláv mesakodás.

Botto Gyula, a kinek kitagadásában két város versengve versenyez, a „Národnie Noviny“ nyiltterében mesakodik. Mesakodása egészen reá vall, s abból áll, hogy beszennyezi, sárral dobálja meg azokat, kik elég erkölcsi bátorsággal és akarat-erővel bírtak arra nézve, hogy kivergődjenek a pánszlavismus mocsarából, s minden közösséget megtagadjanak a hazaárulókkal.

A pánszláv apostol polemiába bocsátkozik a város hazafias tanácsával a felett, hogy ő csakugyan megférhetlen és lázító ember-e, s hogy vajjon van-e vagy sem oka Nagy-Rőczének miatta szégyenkeznie? Azután a jog és igazság köpenybe burkolózva, sivár rabulistikával vágja szemébe Nagy-Rőcze hazafias érzelmű lakosságának a kérdést: „Kinek mi köze ahhoz, hogy hova megy ő“ mikor ő mehet, a hova neki tetszik! Végére hagyja a nagy tromfot: a rőzei tanács tagjainak adáz dühvel, féktelen gyűlölettel való megtámadását, a kik szégyent és gyalázatot hoznak a tót névre, „kik a nemzet — már t. i. a tót nemzet — becsületét infámis módon kompromittálják.“

Értjük és helyeseljük, hogy Nagy-Rőcze hazafias tanácsa e mérges nyelvöltögetést megvető hallgatással ignorálja. Azzal nyilván csak lealacsonyítaná tisztas hivatalt, ha e piaczkofa nyelven szövegezett nyilatkozatot válasza melátná. De a sajtó, a nyilvánosság organuma nem térhet felette egyszerűen napirendre, hanem érdeme szerint kell, hogy elbírálásban részesítse.

Botto urnak fáj, hogy Nagy-Rőcze város tanácsa nyilt rosszalását fejezte ki az ő szebeni

utja miatt, s a „láztó és megférhetetlen“ minősítésben rejlő „igazságtalan rágalmat“ visszautasítja. Anyyira merészkedik tehát immár az „önérzet“ nek esufolt pánszláv góg, hogy egy egész város közönségével szemben önmagát tolja fel bíról, annak megítélésére nézve, ki ő, mi ő? Ez a mérhetetlen góg „a tót nemzet igazságos ügyét“ hánytorgatja, mintha a tót „nemzet“ nek a hármaz bérez s a négy folyam határain belül ellenségei volnának! Ez a határtalan dölyf mérészen odavágja a rosszalással szemben: „csak azért is.“ „Vegye tudomásul a tanács, hogy mint eddig, ugy ezentul is szakadatlanul dolgozni fog a tót nemzet igazságos ügyeért.“

Ezzel a nyilt kijelentéssel Botto ur számüzte magát a hazafias magyar társadalom kebeléből. A ki megrögzött vakságában hazafias és törvényes eljárásnak tartja a tót nemzet igaz ügyéért, oly ügyért, amely csak lelketlen izgatók képzeletében létezik, küzdeni, az örökre érdemtelenné vált arra, hogy vele a magyar társadalom az érintkezést fenntartsa.

S mit szólunk ahhoz az ügyvédi fogáshoz, melylyel az egyéni szabadság palástja alatt menthetők tartja szebeni utját? Nem arról van szó, — Botto ur — hogy eltöltje-e őnt a törvény a szabad utazgatástól! Arról van szó, mint mindenki igen jól tudja, hogy a nemzetiségi izgatók a nemzetiségek képzelt elnyomatásának nyilt gyűléseken való hangoztatása által a buta tömegeket fanatisálják a magyar nemzetiség, a magyar állameszme ellen, s őn, Rozsloznya hires szülötté, segített ebben a nemtelen munkában!

És e dicstelen tevékenységhez tapadó szennyet legkevésbé sem mossa le az, ha az elke-

seredés és bosszu tehetetlen dühe szemrehányásokat tesz multjokért a tót ügy „renegát“-jainak s azokat jelen hazafias magatartásukért alacsony gyanúsításokkal illeti. A Maticza volt alapítónak multját kiengeszteli jelenük, mely — reméljük — biztosítékot képez a jövőre nézve is arra, hogy a nemzetellenes izgatási mindenkoron gyökerében fogják megtámadni és lehetetlené tenni. A rozsloznyai apostol pedig, bármiként igyekszik, martyrá válni sohasem fog, mert vértanuja másnak, mint az igaz ügynek, lenni nem szokott. Az pedig, ki üldözötésről és gyaláztatásról panaszkodik azért, mert „az egyenjoguságért küzd, s mert a tótoknak jogot szerezni igyekszik.“ működését hazug alapra fekteti, lévén magyar hazáknak minden hazaszerető fia egyenjogu, s részesülvén egyenlően köz és magánjogokban mindaddig, míg annak hü fia marad!

Sincerus.

A miskolezi kereskedelmi és iparkamara jelentése az 1892. évi közgazdasági viszonyairól.

Jó vaskos kötetet képez a kamara ezen évi jelentése is s a vármegyénk iránt érdeklődők igen hasznos és tanulmányos dolgokat olvashatnak belőle a megye közgazdasági viszonyairól.

Legközelebről érdekel bennünket a vaskos munkának „Házi ipar“ rovata alatt közölt ismertetés a megyénkben házilag oly kiterjedten üzött agyagipar felől.

A fazék-gyártás hanyatlása okául felhozza a jelentés azon tényt, hogy a kisebb agyagtelepeknek kihasználása folytán a kisebb földbirtokok bírók mindinkább frágában jutnak az agyaghoz, drágán szerzik be a mázanyagot is s így ha hozzá vesszük azt a körülményt, hogy a

T Á R C Z A.**H. M-hoz.**

Messze elbolyongva
Kies völgy élében,
Édes ábrándok közt
Koszoruba épen
Vadvirágot téptem:

S hirtelen — váratlan
Csak egy pillanatra
Megjelentél nekem
Régi álmaimnak
Bűbajos alakja!

Csak egy pillanatra!
Alig hogy eszméltem,
Mint suhanó árnyék,
Mint röppenő álom
Eltűntél előlem!

Eltűntél — ott hagytál
Mint röppenő álom,
Bűbajos alakod
Oly gyorsan suhant el
A m szze határon!

— Csak egyszer, csak egyszer
Mégis visszaintél,
Éj sötét szemeddel
Csak egyszer, — de mégis
Visszatekintté!

Éjsötét szemednek
Ez egy tekintete
Rég behegedt szívem
Alvó szenvedélyit
Mind felébresztette.

És futni akartam
És futni — utánad,
Hogy abból a szemből
Még egy tekintetet,
Csak egy sugárt lássak! . . .

Eltűntél — ott hagytál,
Mint rövidke álom,
Suhanó alakod
Oly gyorsan tűnt el
A messze határon!

T. Sz. L.

A morcosos.

Mikor Lagányi Olga hazajött a felsőbb leányiskolából, éppen nyár közepe volt.

Olyan tizenhétéves pajkos, kaczer süldőleány volt, minőt ifj iskolában akárhányat nevelnek, ki, mikor kurtaszoknyában táskával kezében, sietett az iskola felé, mosolygva bólintgatott jobbra-balra az őt fixizáló nagyvárosi uracsok felé.

— Tetszem? Jó volnék nektek, ugy-e?

Az iskola kapujában azután még egyszer visszanezött, azután kaczagva a fiesurokon, szaladt fel a széles lépcsőn.

Hát mikor hazajött, másnap épen vasárnap volt, s anyja egy kirándulást rendezett ennek örövére a közeli erdőbe.

Meghitt egy pár fiatal embert s Olgának egynehány régi barátját, telepakkolt vagy tíz kosarat ennivalóval, borral, s elindultak a kirándulásra.

Olga nem sokat törődött a társasággal, a leányokat ösmerte, a fiatal emberek pedig mind egy kaptafára voltak eszínálva, olyanok, minőkkel ő ott a városban léptenyomon találkozott. Egy esomó alakatlan divatbáb. Ügyet sem vetett reájuk.

Csak egy vált ki közülök eredeti nyers modorával, szögletes mozdulataival Hatalmas termete volt; ugy lépdelt ott mellettük, mint a medve, s csak néha-néha morgott valamit. Mintha nem is közzük való lett volna, egészen elűtött a többitől, s éppen azért vonta magára a süldőleányka figyelmét, ki azelőtt sohasem látta. Mikor kijöttek a házból, mégis kérdezte egyik társnőjét.

— Ki ez a morcosos?

— Uzonyi Gyula, a szomszéd faluban földbirtokos.

— Sohasem hallottam hírét.

— Nem is hallhattad; nem rég szakadt ide.

Ezentul jobban figyelt reá. Mulattatta őt szögletes modora, s elhatározta, hogy zavarba hozza.

Mikor az erdőbe értek, kikeresetek egy tisztást, s ott letelepédtek. Azután mikor kipihenték magukat, szétszaladtak, csak a mama meg a eselések maradtak a holmi mellett. A többiek előre futottak, de Uzonyi nem erőltette magát, Olga visszakiáltott reá.

— Hát maga nem fut velünk?

— Kiéltem már a szabadigálásból, felelt az lakonice.

Olga elnevette magát ez egyszerű feleleten, de azért bevárta. Azután együtt mentek tovább a többiek után.

— Mi gyerünk erre — mondta a leány egy keresztutnál.

— A hogy tetszik.

Olga megint mosolygott, azután hirtelen kérdezte.

— Ön nem rég van e vidéken?

— Éppen most egy éve, hogy e birtokot megvettem.

— Melyiket? — kérdezte bámulva a leány.

— Már mint ezt is, a melyen most járunk.

— Hát ez a maga erdeje?

— A szomszéd földekkel s a kastélylyal együtt.

Olgát érdekeln kezdte ez a férfi. Milyen egyszerű, még csak nem is dicsekszik a gazdagságával, pedig volna mivel.

— És jól érzi magát e környéken?

— Tökéletesen.

— Van már sok ismerőse?

— Nem járok sehová, nem szeretem a társaságot.

Olga bámulva nézett reá. Igazán morcosos ember ez.

— Nos igen. Lássá én nem tudok ugy hajlongni,

annyit összehazudozni, mint azok a fiesurok. Nem volt időm ezt megtanulni; más dolgom volt.

— Ugyan mi? — nevetett a leány.

— Mi? Azt tanultam, hogyan kell kenyeret keresni.

— Hát hogyan kell?

— Kissé nehéz dolog, de meglehet tanulni.

— Tanítson meg engem is.

Uzonyi elgondolkozott. Eppen felelni akart, mikor egy akác-gally a leány szoknyájába akadt. Soká bajlódott vele, de nem bírta kiszabadítani; végre Uzonyi oda lépett, teketória nélkül letörte az egész ágat s ugy szedte ki darabonként a felvont szoknyából.

— Vérték a keze — szölt aztán a leány.

— Megkarcoltam magam — felelt az, s kezét a közeli fa kérgén megtörölte a vértől.

Az erdő széléhez értek, homán gyönyörű kilátás nyílt a szép mezőre s a távolban álló kastélyra.

— Itt vannak a földeim. Jó földek, de sok bajom volt velük, míg kiismertem.

— És hogy ismerte ki?

— Hja, az hosszadalmas dolog. Először meg kellett vizsgálnom; furtam, ástam, azután több helyről felvettem belőle, haza vittem, főztem különféle vegyekkel s akkor meglemeztam.

Ugy beszélt a leány előtt, mintha valami geológussal lett volna dolga. És ez már nem nevetett rajta, hanem figyelemmel hallgatta minden szavát.

— Milyen szép lehetett az. Mi ezt nem tanultuk az iskolában.

Uzonyi ránézett s elmosolyodott. Mintha bizony ilyen szobai virágnak volna az ilyesmihöz valami köze. Nem aszszonyinak való dolog az. De azért magyarázta neki tovább.

Levelezés.

„Füredi levél.“*)

(Egy kis polemia)

A „Rozsnyói Híradó“ 30-ik számában megjelent, ily című tárcza szerint, a rozsnyói fürdőről évek óta csak dicsérő és biztató közlemény jelent meg a lapokban. Annál szomorúbb dolog, ha most akad valaki, ki annyi rosszakarral és kevés igazsággal ir tárczát e fürdőről, ennek feliratul egy „czudar“ verset ajánl, mert „öszintén kívánja“ mentől kiterjedtebb mérvben való igénybe vételét, mert el akarja hitetni a világgal, hogy e „fürdő javát szíven viseli“

Szomorú dolog biz' az, ha egy fürdő nem létező hiányait is közhírré téve, annak az által nagyobb látogatottságot kívánunk szerezni, ha egy város díszének és javának az által remélünk szolgálni, hogy fürdőjéről valótlanságon alapuló „vizezetek“ eresztünk szélnek s csupán azért ítatunk valakivel keserű orvosságot, mert idegen orvos tanácsát kérte ki.

„Fájó szívvel“ közöl a közönséggel a t. tárczairól nehány, „a fürdő hírnevét aláásó panaszt“ és nem létező „nagy hibát“ csak azért, mert a fürdő javát annyira szíven viseli, mert a város díszének és jólétének szolgálni kíván.

Nagy panaszképen adja elő, hogy nem volna szabad a fürdő közelében oly levegőt fertőző piszkot megtűrni, mint milyen a moecarokkal körülvett békátó. Ebben ugyan egyetérték a t. tárczairóval, de azon megjegyzéssel: miért kívánja annak behánytatását csak most, mikor azt már régen megtehetette volna, mert tudtommal a békátó már akkor is fertőzte a levegőt, midőn még a fürdő vize jobb volt, s a régi kis koreszmában „jól“ és „jutányosan“ lehetett enni.

Panaszképen sorolja fel továbbá a tárczairó, hogy a betegek „more patrio“ felügyelet nélkül tetszés szerint használják a fürdőt. Nagyon esodálom, hogy valaki, kinek szíven fekszik a fürdő jóléte, még annyi fáradságot sem vesz magának, hogy a d. l. g. k. valódi állásáról meggyőződjék, különben tudnia kellene, miszerint a betegek orvosi rendelet szerint, meghatározott hőmérsékű vízben, időben és ideig fürödnek és ha akad beteg, ki az orvos rendeletével visszaél, arról nem az orvos tehet.

Nagy hibául rójjá fel, hogy a fürdőnek nincs „rendes“ orvosa. Nincs ugyan állandó fürdőorvosa, de igenis van rendes orvosa, ki „fiatalsága“ dacára ép oly jól ismeri a vasfürdők gyógyhatását és alkalmazási módját, mint az öt rozsnyói orvos bármelyike, és nem csak hetenként kétszer van kötelezve lejárni, hanem szükség szerint naponta is felátogat s így a távozása után érkező betegek nem kénytelenek napokig reá várni.

Panaszkodik és „a fürdő érdeke ellen való dolognak“ mondja a tárczairó, hogy nem rozsnyói orvost kérték fel a fürdő tulajdonosai a fürdőorvosi teendők ellátására és ennek kapcsán egy valóban „tragicomicus“ mesét mond el igen szellemesen. Megengedem, miszerint hibának tartja, hogy nem az öt rozsnyói orvos közül kérték fel valamelyik a fürdőorvosi állás betöltésére, de ez épen nem a fürdő, hanem inkább az illető orvos érdeke ellen való dolog. A tragicomicus meséből annyi igaz, hogy egy fürdővédő gyermeké hirtelen rosszul lett, de az nem éjjel, hanem nappal történt, az orvost sem kellett a jégbarlang közelében keresni, mert épen a fürdőn rendelt, és a „megrémtült szüle“ hívására azonnal fel is kereste a leánykát, kinek nyílálása volt.

Míg — az igazság érdekében — ezen felsorolt nehány panasz és hiba részben túlzott, részben valótlán voltát bizonyítani kötelességemnek tartottam, nem tartom magamat eléggé hivatottnak annak megbíráására, indokolt-e a többi „kiesinyes“ panasz vagy sem, s azért az ezek fölötti ítéletet a n. é. közönségre bízom.

Midőn végre a t. tárczairó „öszinte“ jóindulatát a fürdő nevében is megköszönöm, arra szeretném felhívni, hogy a betegnek csak akkor használ a keserű orvosságot, ha az orvos azt jóhiszeműleg adja be.

Tekintetes szerkesztő ur!

Hazafiai tisztelettel kérem, kegyeskedjék alábbi igénytelen soraimnak becses lapjának hasábjain egy kis helyet juttatni

Köviben f. é. aug. 20-án a helybeli ifjuság, felelő részben a Tompa-szobor, felelő részben pedig a helybeli magyar könyvtár javára, jótékonykezeli műkedvelői előadást tartott. A buzgó fáradozást úgy erkölcsileg, mint anyagilag teljes siker koronázta. Vidékünk intelligentiája, tekintettel a lobogóinkra irt hazafias eszmére kezdetleges vállalatunkat, megjelenésével várakozásunkon felül méltányolta. És hogy az elvetett mustármag kikelt, az ige testté lett, abban hathatós segítségünk voltak poszkói Mihály Dezső hercegi főgyűvész és Perjessy László urak, kiknek szíves támogatásáért e helyen is hálás köszönetünket fejezzük ki.

A színre került „Apró félreértések“-ben: Ján Mátyás, Frenyo Lajos, Goeco Emil és Gusztáv, ifj. Pász Gusztáv és Siro János urak, műkedvelői szerepeiket elismerésre méltóan töltötték be s az összes szereplők a közönség osztatlan tetszését érdemelték ki. Kirschner Mariska kisasszony pedig, a ki fáradságot nem tekintve, hálára kötelezőleg vett részt az együtt való műkedvelésben és Goeco Hermin kisasszony a műkedők korszójában igen kedves jelenséget képeztek. Köszönet mindnyájuknak!

A műkedvelői előadás után táncmulatság volt a közönséghez szépen kidiszított nagyteremben, a hol az első négyest 32 pár tánczolta, a jökevény pedig egész kivilágos kiviradtig lankadatlan maradt. — A műkedvelői előadás s táncmulatság bevétele 169 frt 40 kr.

Kiadás 112 frt 60 kr.

Tiszta maradvány: 56 frt 80 kr.

melynek fele 28 frt 40 kr. a Tompa-szobor, fele pedig 28 frt 40 kr. a helyb. magyar könyvtár javára fordítatik. Felülfizettek a jótékonykezeli tekintetéből: Remenyik Pál ur 5 frt, Deslinsky Gyula 2 frt 20 kr., Latinák testvérek 2 frt, Zimann Danó 2 frt, Helm erdőmester 2 frt, Kirschner Samu 2 frt, Halassy Zinner 1 frt 50 kr., Kuna Anrél főszolgabíró 1 frt 40 kr., Mathaidesz és neje 1 frt 20 kr., Mihály Dezső 1 frt 20 kr., Dr. Szabó Elemér 1 frt 20 kr., Szentmiklóssy 1 frt 20 kr., Perjessy

*) Targyalmaz miatt készt.

Szerk.

vasedény iparnak terményei mily versenyt képeznek fazekainknak már az alföld népei közt is, s aztán, hogy fazékiparosaink izlés, a formák tökéletesítése s az edény tartósabbá tévése körül ma is ott vannak, hol apáik 30—40 év előtt valának, érthető ha az eddig oly jó eredményvel üztöz fazékipar annyira alá hanyatlott, s hogy ennek folytán falvainkból ijesztő módon történik a kivándorlás Amerika felé.

Sokkal vigasztalóbb a jelentésnek a fazekas szaluzsányi tűzálló téglá-ipara felől elmondott részlete.

Felemlíti, hogy F. Zsaluzsányban eme nép-ipar mily intenzív módon üzetik, s a termelés e téren milyen bőség. A f. zsaluzsányi tűzálló téglát most már nemcsak hazai gyárainknál, de külföldi gyáraknál is, mind szélesebben kezdik alkalmazni.

A f. zsaluzsányi, susányi, pongyeloki és mastanczi agyagtelepek valóban első helyet foglalnak el hazai agyagtelepeink közt, a termelt agyag kiváló finomsága tekintetében. A téglagyártásnak, mint vármegyénk leghatalmasabb népiparának teljes mértékben való kifejlődését azonban akadályozza a drága termelés, minek oka az erők szétforgásesolódásában van.

Ehez járul, hogy F. Zsaluzsány vidékének erdősegei kifogytak, ennek folytán a tüzelő anyag drága lett; távolról és tengelyen kell a fát szállítani, aztán meg a mai tökéletlen és kiesiny égető kemenczék igen nagy fapazarlással is járnak.

Mindezeknél fogva örömmel kell üdvözölni e vidék érdekében azon hírt, hogy a poltár-rimaszombati vasút ügye immár a megvalósulás felé közeledik; városunknak is egy hatalmas érdekét látjuk eme vasút megvalósulásában, mert így lesz megadva a lehetőség, itt gyár- és ipar-teremtési, melyhez az anyagot a f. zsaluzsányi és mastanczi agyagtelepek fogják szolgáltatni.

Visszatérve a jelentés ismertetésére, a továbbiakban lelkére köti a kereskedelmi miniszternek eme népipar felkarolását

Sürgözi a jelentés a szakoktatást, vándortanítók alkalmazása által; „fel kell őket keresni saját tűzhelyüknél, napi munkájuk közben s oktatni“, hogy a kor igényeihez mért eljárással, az újabb készletési módozatokkal megismerkedhessenek, s mindezek felett izléses készítményeket produkálhassanak.

Második feladat az erők tömörítése, — s ez főleg a fazékiparral foglalkozó szegény népre nézve annyira kívánatos, — hogy fazekas társulatokká szerveződjenek, hogy ugy az anyagot, mint a mázgot, valamint a tüzelőanyagot és a modernebb eszközöket magoknak jutányosan szerezhessék be.

Harmadik feladat lenne aztán a piac megteremtése.

A tűzálló tégláknál erre alig van szükség, de annál nagyobb a fazékféleképnél, s itt a jelentés különböző nagyobb kereskedelmi pontokon felállítandó állandó iparsarnokot ajánl.

Szól még e jelentés az aláhanyatlott kályhaiparról, mely ennekelőtte Tamástalan oly hatalmasan üzetett.

Ezen iparág hanyatlásának főokát a vaskályhák óriási versenyében találja, de egyik fontos oka a hanyatlásnak a régi kezdetleges állapotban való megmaradás, a készített kályhák formáinak nem kellő izléses volta, s a mi fő, az összeillesztés szörnyű hiányossága.

Tekintettel azonban arra, hogy újabban a eserep-kályhák kezdenek ismét divatba jönni, és hogy főleg előkelőbb házaknál mindinkább tért hódítanak, kívánatos lenne ezen elalvó iparágunk felélesztése is, és véleményünk szerint egy a modern igények színvonalán álló kályhaiparunk s evvel egybekötött kerami-gyárunk és finomabb edények gyárunk városunkban egy alakulandó részvénytársaság által történendő létesítése lenne egyik fontos követelménye a kiépítendő új vasútvonalnak.

— Csak aztán tudtam, milyen talajjal van dolgom. Akkor már vethetem belé, a mit éppen jónak láttam. Néha nem találtam el, de legtöbbször sikerült.

Egy patakhoz értek; olyan kis erdei esermély volt csak. Olga felvonta kissé szoknyáit s egy lépéssel átugrotta; a morozos színté utána ugrott, de a harmatos gyeppen eleszva, leesett a földre s egy kiálló kőhöz vágta fejét.

Pillanat alatt elöntötte a vér s oly szerenesetlenül üsz, hogy fel sem bírt keln. A leány szörnyen megijedt, le azonnal letalálta magát, s felvéve Uzonyi elgurult kaptáját, megmerítve vízzel és zsebkendőjével borogatta a sebet.

Az a nyers ember pedig ugy engedte magát, mint a kis gyermek. Talán nem is érezte a fájdalmat, mikor ez a szép leány ott kotorászott kezeivel a közelében, mint a kis mokus a hatalmas medve körül. Csak nézte, hogy mit csinál vele.

- Nagyon fáj?
- Dehogyan is fáj — felelt mosolyogva
- Ugyan menjen, hát hogy ne fájna, mikor ennyi ér folyt ki a sebből. Nézzé a zsebkendőm már egész piros lett föle.
- Kár volt bemoeskolni.
- Már hogy volna kár. Csak nem hagyom folyni hiába.

Ugy beszéltek egymással, mint valami régi ismerősök

Feltápaszkodtak és visszafelé indultak. Ekkor megint y kiálló galy keveredett Olga hajába, de Uzonyi már in sietett segítségére csak mikor az megszólította

- Kérem, segítsen már.
- És mikor a leányhoz lépett, reszketett a keze. Soká em bírta kiszabadítani a szép hajfonatot. Aztán szólni haladtak egymás mellett. Csak a keresztutnál szölt meg ismét a leány.
- Egy kérdésemre adós maradt a felelettel.
- Melyik volt az?
- Nem tanított meg hogyan kell kenyeret keresni.
- Uzonyi megállt s gondolatokba merült. Azután közelebb lépett Olga-hoz s ugy felelt.
- Szeretné tudni?
- Nagyon.
- Ismét elgondolkodott, de végre kirukkol vele.
- Akar segítségemre lenni a munkában? — kérde megreve.
- Igen, igen — felelt hévvel a leány.
- A morozos lehajolt s megcsókolta Olga kezét.
- Megértették egymást. *Christély Béla.*

László 1 frt 20 kr., Podradszky 1 frt, Ziff Gyula 1 frt, Farkas György 1 frt, Jerem 1 frt, Nandrási Milán 70 kr., Magyar Ede 70 kr., Mangold 70 kr., Dr. Kres Gyula 70 kr., Orosz Gusztáv 70 kr., Dr. Vjeszt 70 kr., Bradofka 70 kr., Goeco Jánosné 60 kr., Ján Juliska 40 kr., Nandrási Juliska 40 kr., Bodnár Mátyásné 40 kr., Orosz Endre 30 kr., Honézy 20 kr., Pólez József 20 kr., Hrk István 20 kr., Holézy Gusztáv 20 kr., Mispál 20 kr., Érsek Árpád 20 kr., Frenyo János 10 kr.

Azonfelül befolyt még felülfizetésekben ismeretlen vendégektől összesen 9 frt 20 kr.

Midőn ezuttal a felülfizetett összeget köszönetünk kíséretében nyugtázzuk, azon édes reményben élünk, hogy ha majd a Torna Alajos által szépen kifestett s összeállított színpadunk függőnye ismét felgördül, körünkben üdvözölhetjük azokat is, kiket mint ismert jó-akaróinkat örömmel üdvözöltünk volna ez alkalommal is.

Maradtam hazafiai üdvözlettel Köviben, 1893. évi augusztus 27-én.

Tekintetes Szerkesztő urnak alázatos szolgálja *Petrenko János.*

Hírek és vegyesek.

A rimaszombati Kossuth asztaltársaság f. hó 24-én este bel- és kültagjainak tömeges részvételével ünnepelte meg Kossuth Lajos névnapjének előestéjét. Az emelkedett hangulatu lakomán az ősz száműzöttért Málik Vilmos, az asztaltársaság érdemes alapító-tagja és elnöke emelt poharat, a következő, hazafias lelkesedéssel előadott szép felköszöntőben:

„Tisztelt uraim! Magyarország minden hű fiának hevesebben dobog a szíve azon név hallatára, melynek ma üljük estéjét. Kossuth Lajos hazánk legnagyobb fia az, kinek is ma névnapját ünnepeljük. Hogy ki volt Kossuth a magyar nemzetnek és hogy ki ő még mai napon is, szükségtelen magyaráznom. Szavam sokkal gyengébb, semhogy Kossuthnak a haza és a nemzet körül szerzett érdemeit felsorolhatnám. De minek is teném ezt, hiszen az ő neve a haza minden hű fiának szívébe van vésvé, az ő tettei a történeleméi. Ő maga Isten kegyelméből még a miénk, és hogy még sokáig bírassuk, a Rimaszombati Kossuth-asztaltársaság nevében szívem mélyéből, lelkem legszentebb áhitatával fohászokodom a mindenható Istenhez, hogy Kossuth Lajost tartsa meg nekünk az emberi kor végső határáig. Az ő lángelméje világítsa be a politikai téren sötét utainkat, az ő nemes szívében rejló határtalan honszeretet szálljon reánk örökségképen. S ha a magyarok Istene a haza ifju nemzedékére végtelen kegyét elárászta s. ivünkben az igaz hazaszeretet megfogamzik, hitem erős, hogy beteljesedik a legnagyobb magyar azon jóslata, hogy: Magyarország nem volt, hanem lesz. Eljen Kossuth Lajos!“ — A viharos éljenzéstől kísért felköszöntőt még több más talpraesett hazafias szellemű toaszt követte. Az est folyamán eszközölt gyűjtésből befolyt összeghez az ünnepelő társaság a következő távirattal küldte nagy hazánkfának: „Kossuth Lajos kormányzó urnak Turin, Via dei Mille. A hazaszeretettől és a kormányzó ur iránt érzett határtalan ragaszkodástól taradó szívünk legszentebb érzelmeivel esdünk áldást a Mindenhatótól kormányzó ur drága életére, névnapjének előestéjén. A rimaszombati Kossuth-asztaltársaság nevében: Málik Vilmos elnök.“

Templomfelavatási ünnepély Rozsnyón. Szép ünnepély színhelye volt f. hó 29-én Gömörmegye, Rozsnyó városa. Ünnepet ült a zsidósággal együtt az egész város; több épületen nemzeti színű zászló lengett. A zsidó hitközség egy év alatt a Kunfalvy Nándor szegedi építész terve szerint igen szép új templomot emelt, mely a városnak valóban díszére válik. Ennek az új templomnak a felavatási ünnepélye volt ma, melyen részt vett Rozsnyó város intelligentiája csaknem teljes számmal, élén a vármegyei lelkes főispánjával, Hámos Lászlóval, ki az ünnepély minden aktusán jelen volt. A régi templomból 30 fehérruhába öltözött lányka baldachin alatt vitte át a szentséget az új templomba, mely előtt dr. Mayer ügyvéd lelkes szavakkal üdvözölte a diszmagyarban megjelent főispánt: Hámos Lászlót. Rövid válasza után díszes párnán átnyújtották neki a templom aranykulcsát, s kinyitás után bevonnult az előkelőség, és a miskolci templomi énekkar megnyitója után Singer S. Leo rimaszombati ker. főrabbi emelkedett szellemű, s valódi szónoki hévvel előadott szép magyar beszédet mondott, melylyel a jelenvolt díszes közönséget egészen elragadta. Végül a miskolci khórus énekelt, mire a templom átadatott a hitközség használatára s a templomi ünnepély véget ért. Estefelől a városháza nagytermében műkedvelői előadás volt, melyen együtt volt a város és vidéke színe-java Guthlon Manó nagy hatással szavalt el egy monológot, utána pedig színre került „A közügyek“ című egyfelvonásos darab, melyen igen szép sikerrel működtek közre: dr. Mayerné Fischer Irén, Gutlohn Boriska, Weinberger Regina, Dr. Auerbach és Neuländer. Az előadás a jótékony célra közel 250 frtot jövedelmezett. Az előadás után a kaszinó nagy termében 200 terítékű banket volt, melyen jelen voltak: Hámos László főispán, Szontagh József, Mariássy Barna, Sziklay Géza polgármester, Terray Gyula esperes, Fábian János püspöki jószágigazgató, Gaál János az Ardrassy-uradalom igazgatója, Kramaresik, Seffer és Jusztó főgymn. tanár, Singer S. Leo főrabbi, Tichy járásbíró, Markó József, Dr. Pósch Dezső városi orvos, Dr. Gutlohn Henrik, Grünmann Arnold, Szilvássy Nándor a templom építője, stb. stb. — Az első felköszöntőt az uralkodó házra mondotta Hámos László főispán, utána Sziklay polgármester köszöntötte fel a rozsnyói zsidó hitközséget, Singer főrabbi szép tószttban éltette a vármegyei derék főispánját: Hámost. Grünmann Arnold az építészeti bizottság elnöke az építőkért és különösen Jurasko Jakab megyei főmérnökért emelt poharat. A szónokot Terray esperes szép tószttban éltette: Kramaresik főgymn. tanár a kölesönös egyetértésért írtette poharát. Szóltak még: Fábian, Gaál, dr. Mayer, dr. Pósch Dezső és Singer szeminarista. A banket után a díszes közönség visszatért a városháza nagy termébe, hol reggelig tartó táncz fejezte be a szép ünnepélyt, mely mindig emlékezetes marad Rozsnyó város közönsége előtt, mert egy újabb kedvező alkalom volt arra, hogy a különböző felekezetek közeledjenek egymáshoz és a kölesönös egyetértés minél szilárdabb támpontot nyerjen. A mulatságon Rozsnyó és vidéke szépeit közül számosan jelentek meg. Ott voltak: Dr. Gutlohn Henrikné, Gutlohn

Manoné, Falvy Jenőné, dr., Mayerne, Pártos Miksáné és Bergsteinné Pelsőczről, Goldstein Benőné, Altstockné és Fischerné Dobsináról, Grünmann Arnoldné, Havas Ignáczné, Deutsch Salamonné, Goldbergerné, Glücksthal Ferenczné, Ganz Friedné, Nágelné urnők, továbbá: Glück Gizella (Kassa,) Korach Ilona (Szepes-Süveg,) Glück Lina (Igló-Füred), Rosenthal Hermin (Nagy-Hnilecz), Fischer Irén (Dobsina), Janovitz Regina és Fuchs Etel (N.-Szlajos), Heselitz Berta (L.-Szt.-Miklós), Altstock Relli (Dobsina), Herskovits Janka (Dernő), Kurländer Lenke (Szerenes-Almás), Nagel, Guttmann, Guthlon Boriska stb. urhölgyek. — A fellebogozott templom ezzel a szép ünnepélyvel átadott a használatnak, s méltó elismeréssel illeti meg a hitközséget, hogy egy év alatt sok buzgalommal és fáradsággal felépítette. Elismerés illeti még Juraskó Jakab főmérnököt, a tervek bírálóját, az építési bizottságot, melynek tagjai Grünmann Arnold elnökléte alatt: dr. Mayer Mór, Hönigsfeld Ferencz, Fischer Mór, Weinberger, Havas Ignác mérnök és Goldstein Benő.

Halálozások. Idősb Lakatos István, városunk agg polgára f. hó 28-án hosszas betegkedés után életének 72-ik évében elhunyt — Özv. Benko Jánosné, Benko János műasztalos anyja, f. hó 27-én, 71 éves korában meghalt. Mindké halott elhunytát nagy számu rokonság gyászolja.

A f. hó 21. és 22-en Rozsnyón végbement általános tanítógyűlésről terjedelmes tudósítást kaptunk, annak közlését azonban térszűke miatt jövő számunkra kell halasztanunk.

Uj cseppkőbarlang. Nehrer Mátyás rozsnyói birtokos a regényes szadélói-völgyben Görgő közelében egy cseppkőbarlangot fedezett fel. A szerenesés kutató, a ki a dobsinai jégbarlang felfedezésében is részt vett, már tárgyalásokba bocsátkozott a barlang tulajdonosával: a görgői közbirtokossággal a barlang megvétele iránt. Mihelyt a tárgyalásokat befejezik, a merész vállalkozó maga száll le a 300 méter mélységi barlangba. Az abból kiömlő moesárgáz miatt buvár felszerelésű és külön erre a célra készített lebocsátó készülékek eszkezik le a szédületes mélységbe. Az új természeti esoda bizonyára nagyszámu idegent fog vonzani.

Színeszet Rimaszombatban. Balogh Gusztáv színigazgatónak 24 tagból álló jól szervezett dráma, vigjáték, operette és népszínmű társulata ma érkezik körünkbe s előadásainak sorozatát legközelebb megkezdi Gerő Károly nagyhátasú, hírnevessé vált fővárosi életképével a „Próbaházasság” gal. Mint a kibocsátott előleges színi jelentésből kitűnik, Balogh jeles társulatának műsorába a legújabb vigjátékok, színművek, operettek és népszínművek vannak felvéve, így többek közt: a „Dolovai nábob leánya” Herzeg Ferenczről, a „Pezsgő” Murai Károlytól, a „Lemondás” Kerecz Vilmostól, a „Kis molnárné”, a „Szultán” stb. új operettek; „Apja leánya” Vidor Pál legújabb népszínműve, s több más kitűnő darab, minél fogva bizvást remélhető, hogy az őszi színi saison városunk és vidéke műpártoló közönségét valódi műélvezetben fogja részesíteni. — A társulat kiválóbb tagjai: Cserváry Irma operette és népszínmű primadonna, Balogh Lujza, coloratur énekesnő, Szigeti Gézáné, Füzessy Szidi, Földváry Kornélia Zoltán Olga és Ignádiné Karola továbbá Balogh Gusztáv igazgató, Balogh István, Hegyessy Gyula, Vihari Elemér, Szigethy Géza, Erdődi Miklós, Pelsőczy József, Benedek Antal és Juhász János. A tíz előadásra nyitott bilet már eddig is kedvező eredménnyel járt, s részünkről a jó hírnevű társulatot szívesen ajánljuk a közönség pártfogásába.

Gyanus munkások. Folyó hó 26-án a helybeli vasuti állomásra két vasuti munkás érkezett Máramaros megye kolerától fertőzött vidékéről. A két munkást megfelelő figyelemmel és elővigyázattal fogadták, a mennyiben a máramarosmegyei hatóság által eleve értesített teni alispáni hivatal megkeresésére Dr. Lichtschein Adolf vasuti orvos azokat megérkezésük után beható orvosi vizsgálat alá vette. A munkások teljesen egészségeseknek találtatván, utjokat tovább folytatták.

Országos vásár Rimaszombat augusztus 28-án. Városi állatorvos tudósítása. — Felhajtott: szarvasmarha 1216, ló 1060, juh 9264, sertés 848, összesen 12.388 db állat. Előző havi felhajtáshoz képest — juhok kivételével — a vásár jóval esekélyebb volt, mindazáltal a szarvasmarhák árai alig remélt magasságra emelkedtek, míg lovaknál változatlan, sertésekénél kissé emelkedő, juhoknál esekkenő áralakulás állott be. A forgalom igen élénken nyilvánult az igás marhák, friss fejős tehének, a könnyebb és nehezebb kocsi lovak, a hizlalásra valamint a makkoltatásra vásárolt süldő sertéseknél. Úr és mustra juhoknál, habár az eladók mjndvégig kitartottak, lanyha irányzat, esekély forgalom. Árak: urasági igás ökör I. oszt. 300—440, kisbirtokosoknak való 220—300, magyar tinó 1—3 éves 70—220 frt páronként. Friss fejős tehének 80—140 frt, lovására való marhák 70—150 frt, darabonként. Könnyebb fajú igás lovak 100—200, félvérű hintós lovak 300—450 frt darabonként. Úr juhok soványan 5 frt 50 krtól 12 frt páronként. Süldő sertések egy évesek 16—24, 1½ évesek 42—50, két éven felül 44—56 frt páronként.

Nyilvános számadás. A „Kokovai önkéntes tűzoltó-egylet” által f. hó 27-én rendezett nyári mulatságon befolyt összesen 51 frt 50 krtól felülizetéseikkel járultak: Knöpfler Károly 4 frt 50 kr., Szentpétery Géza 1 frt, Jerem Victor 50 kr., Lipták Endre 50 kr., Bukovina Antal 50 kr., dr. Honézy Gyula 50 kr., Gáber Gusztáv 50 kr., Takács József 50 kr., Prunyi Vilmos 50 kr., Hódossy Miklós 50 kr. — Fogadják a nemes-szívű adakozók az egylet nevében hálás köszönetünket. — Kokován, 1893. augusztus 28. Jókovi Emil.

Tan- és iskolai ügyek.

Értesítés.

A rimaszombati egyesült prot. főgimnasiunban a beiratások szeptember 1—5-ik napjain a tanépilet hivatalos helyiségeiben tartatnak. 5-én reggel 9 órakor lesz a tanév ünnepélyes megnyitása a torna teremben, a tanítás pedig 6-án kezdődik.

Beiratásoknál minden tanuló tartozik atyjával vagy helyettesével személyesen megjelenni, mult évi bizonyítványát s a 12 életéven felül levők ujraoltási bizonyítványukat bemutatni.

A fizetendő iskolai díjak ezek: beiratásdíj a most először ide belépőktől 1 frt, tandíj 24 frt, két részletben (beiratáskor és február első napjaiban) fizetendő; bizonyítványdíj és könyvtárilleték 1 frt 50 kr. — A tápintézetbe lépők ebédíj fejében 32 frtot, vacsoradíj 20 frtot s az evőeszközök használatáért 40 krt félévi részletekben fizetnek. — A róm. kath. tanulók vallástandíj fejében még 5 frtot fizetnek előleges félévi részletekben.

A tanulók csak az előzetesen megvizsgált és kifogástalannak talált s így engedélyezési lappal ellátott helyeken fogadhatnak szállást. Ez iránt kellő tájékozást készséggel ad *Fábry János*, igazgató.

Értesítés.

A rimaszombati községi elemi fiúiskolában a beiratások — 1893/4-ik tanévré — f. évi szeptember hó 4, 5. és 6-ik napjain, az iskola helyiségeiben eszközöltetnek. Kérletnek a t. szülők gyermekeikkel együtt személyesen megjelenni.

A szülők és gyámok gyermekeik, illetve gyámoltjaik tandíjmentességeért 1893. szeptember hó 18-áig folyamodhatnak. — A kérvények a községi elemi fiúiskola igazgatóságánál nyujtandók be.

A rendes tanítás szeptember hó 7-én veendi kezdetét. *Az igazgatóság.*

Értesítés és felhívás.

A rimaszombati községi elemi és polgári leányiskolákban az 1893/4-ik tanévre a tanítványok beiratása az 1893-ik évi szeptember hó 1. 2. 3-ik napjain reggel 9 órától 12-ig, délután 3—5-ig a „Kishonthy“-féle iskola helyiségben fog eszközöltetni; felhivatnak a tisztelt szülők, hogy tanköteles gyermekeiket ez idő alatt beiratni sziveskedjenek. — Rimaszombat, 1893. augusztus 26-án. *Az igazgatóság.*

Meghívó.

A gömörmegyei ev. ref. tanító-egylet választmánya 1893. évi szeptember 13-án Rimaszécen gyűlést tart, melyre a választmány tagjai tisztelettel meghívhatnak.

Tárgyai: 1. A tornalljai közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése. — 2. A pálya- és kidolgozandó tételék kitűzése, a pályadíj megszabása. — 3. Bíráló bizottság alakítása. — Kelt Tornallján, 1893. aug. 26.

Litkey György, egyf. főjegyző.

CSARNOK.

A bajusz.

Mézesheti jelenet. — Elleste: *Neuwirth Albert.*

Személyek:

Pista } fiatal házások.
Mariska }

Pista (bokrétát tűzve Mariska keblére): Nesze galambom!

Mariska (bokrétát tűzve Pista kalapjához): Igy ni! Legyen neked is, ne panaszkodj! Jaj nini! hogy áll a bajusza, akár egy nyírágseprű!

Pista: Nyírágseprű?! (megpedri) Nos jól van-e már ténsasszony?

Mariska: Igenis nem jól van téns ur! (nevet) Most ugy áll, akár a Köblös Miskáé.

Pista: Ejnye no! min-ljárt megigazitom! (keresgél a zsebében). Ej nincs nálam a kis tükröm! (indul a ház felé.)

Mariska (megfogja) Hohó, hová megy a tens ur?! Pista: Eresszen hát el a ténsasszony! Bemegyek a tükröhöz.

Mariska: Hogyisne! mindjárt csak a tükröhöz! (hizelegve): Mintha én nem is tudnám azt megigazitani!

Pista: Nem, nem! Nem hagyom, hogy megczibáld, mint a multkor!

Mariska (esküre tartja kezét): Bizony Isten, nem czibáldom meg!

Pista (tréfásan): Nem hiszek már én neked. Ösmerlek szép maszok.

Mariska (duzzogva): Hát jól van! (sirva): Még azt a rongyos bajuszát is többre becsüli, mint engem!

Pista: De édes Mariskám!

Mariska (folyton sirva): Semmi édes Mariskám. Én nem vagyok a maga Mariskája, én hozzám ne szóljon, rám se nézzen, csak menjen a tükröhöz megigazitani azt a gyönyörű bajuszát! (jobban sir), Egy hete még csak, hogy a felesége vagyok, aztán már is félti tőlem a bajuszát! (sir).

Pista: No ne sirj hát Mariskám! Hát azt akarod, hogy ne legyen bajuszom? Hát hogy néznék én ki bajusz nélkül?

Mariska (elneveti magát): Jaj de furesa lenne! Olyan lenne mint a tisztelendő ur! Olyan szép pap lenne belőled Elmennék előted szépen, lassan, lesütném a szememet és mondanám: „Dicsértessék a Jézus Krisztus!” Te meg mondanád: „Mindörökké ámen”. Aztán odamennek (közelebb megy), kezét esókolnék, (megfogja a kezét: hízelve): Te Pistukám, ne félj, nem czibáldom meg! Olyan szépen kipedrem!

Pista (félre): De mit akarhat ez az én bajuszomtól. (Fen): Nem szed rá!

Mariska (sirva) No jól van! (kiveszi kebléből a bokrétát és elhajítja) No hát akkor vegye a bokrétáját (jobban sirva). Oh milyen szerencsétlen vagyok én!

Pista (felveszi a bokrétát): De Mariskám! Mit akarsz az én bajuszomtól, látod én nem bántom a te hajadat!

Mariska: Oh milyen boldogtalan vagyok én!

Pista: Mariskám! vedd el ezt a bokrétát!

Mariska (sirva): Nera kell nekem, csak kösse azt arra a drágálatos bajuszára a mit még a feleségénél is jobban szeret! (sir).

Pista: Ne sirj no, ne sirj! Isten neki fakeszt! Igazisd hát meg a bajuszom!

Mariska (nevetve): Aranyos drága, egyetlen Pistukám! Mégis csak jó ember vagy te!

Pista: Jól van jó! De előbb vedd vissza ezt a bokrétát!

Mariska (felveszi).

Pista: Most pedig esküdj meg, hogy nem czibáldom meg a bajuszom!

Mariska (esküszik): Bizony Isten, nem!

Pista: Ah ez nem elég eskü! Mond utánnam, mint a pap után mondatd, hogy; „En”.

Mariska: „En”.

Pista: „A Balajthi Pista felesége”.

Mariska: „A Balajthi Pista felesége”.

Pista: „Esküszöm!”

Mariska: „Esküszöm!”

Pista: Hogy az én aranyos férjem uram!

Mariska: Hogy az én aranyos férjem uram!

Pista: Gyönyörű bajuszát . . .

Mariska: Nyírágseprű bajuszát . . .

Pista: Milyen az én bajuszom? Mindjárt!

Mariska: Gyönyörű, gyönyörű!

Pista: No hát ugy legyen! Gyönyörű bajuszát kipedrem!

Mariska: Gyönyörű bajuszát kipedrem.

Pista: De meg nem czibáldom!

Mariska (nyomatékosan): De meg nem czibáldom!

No tartsd! Hunyd be a szemed!

Pista (behunyja a szemét): Hej asszony, asszony!

Mariska: No csak tartsd! (megfogja a Pista bajuszának két végét, hirtelen megcsókolja és elszalad).

Pista (nevetve): Ahá! Itthon vagyunk már. Ezért nem állt hát jól az én bajuszom! No megállj, ezt visszaadom! (el utána).

(A függöny legördül.)

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati m. kir. ügyészségtől.

Árlejtési hirdetmény.

4428 szám. — A rimaszombati kir. ügyészség hivatalos helyiségeihez vezető és a kir. központi fogház világitásához szükséges 1610—1630. klgrm. amerikai tisztított kőolaj szállításának biztosítására árlejtési határnapul folyó évi szeptember 25-ének d. u. 3 órája a kir. ügyészség irodájába kitűzetik, melyre a vállalkozni kívánók azzal hivatnak meg, hogy az árlejtési feltételek a hivatalos órák alatt addig is megtekinthetők.

Rimaszombat, 1893. augusztus 26-án.

Szeredinszky Sándor, kir. alügyész.

A rimaszombati m. kir. ügyészségtől.

Árlejtési hirdetmény.

4427. sz. — A kir. ügyészség hivatalos helyiségeinek fűtéséhez s a kir. központi fogház részére az 1894-ik évre 372—400 köbméter első osztályu hasábos búkk, vagy eser száraz tűzifa szükségeltetik.

Ezen szükséglet beszerzésére árlejtési határnapul **f. évi szept. hó 25-ikének d. u. 2 órája** a magy. kir. ügyészség irodájába kitűzetik, melyre a vállalkozni kívánók azzal hivatnak meg, hogy az árlejtési feltételek ezen m. kir. ügyészségnél a hivatalos órák alatt addig is megtekinthetők.

Rimaszombat, 1893. augusztus 26.

Szeredinszky Sándor, kir. alügyész.

Felelős szerkesztő: Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN

Magán-hirdetések.

Teljes ellátásra^{1-*}

szereény feltételek mellett felfogadok két vidéki leánykát, kik az elemi vagy polgári iskolát Rimaszombatban ohajtják végezni, vagy pedig két kisebb gymnásiumi tanulót, kik a tápintézetben nyernek ebédet és vacsorát.

A feltételek felől értekezhetni lehet **özv. Prunyi Vilmosnéval** Rimaszombat **Szifjártó-utcza 8. szám** alatti házban.

Pályázat

zab- és szena-szállításra.

A magyar általános köszénbánya részvénytársulat bányagazgatósága Putnokon, a királdi bányalovaknak 1894. január hó 1-től, december hó 31-ig szükségelendő

250—300 métermázsza zab és

600—650 métermázsza szena

szállításának biztosítása céljából, **1893. szeptember hó 18-án** délelőtt 9 órakor, zárt írásbeli ajánlatok mellett, árlejtést fog tartatni.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen szállítást elvállalni ohajtják, hogy ebbeli ajánlataikat, melyben az ár, melyért a jelzett terményeket szállítani kívánják, szó és szám szeriint kiteendő, 50 kros bélyeggel és 300 frt bánatpénzzel ellátva, a fenti napon alulirott bányagazgatósághoz nyujtsák be, mert később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Kiteendő az ajánlatban, hogy vállalkozó az árlejtési és szerződési feltételeket, melyek a bányagazgatóságnál megtekinthetők, ismeri és azoknak magát feltétlen aláveti. A bányagazgatóság fenntartja magának a jogot, hogy egyenlő vagy esekélyebb ajánlatok közt a szállítást arra bizza, kit bármely okból megbízhatóbbnak tart.

Putnok, 1893. augusztus hó 29-én.

Magyar általános köszénbánya részvény-

Szülők figyelmébe!

Az iskolai tanév kezdetén tisztelettel hívom fel a nagyérdemű közönség becses figyelmét

a főgymn. tőszomszédságában

fennálló régi, jó hírnévnek örvendő **kereskedés-
semre**, melyben különösen mindennemű **író- és
rajzszközök** az előírás szerinti minőségben, **rajz-,
levél- és írópapírok** dús választékban s jutányos áron, valamint **művirág-készíté-
táshoz** szükséges **kellékek** is kaphatók.

A t. tanuló-ifjúság szíves pártfogását kéri
Rimaszombat, 1893. augusztus 29-én.

Özv. Mindszenty Bertalané.

Eladó ház.

Rimaszombatban, a Jánosi-utca 54. sz. a. épült ház istállóval, kerttel szabad kézből örök áron eladó. — Értekezhetni ugyanott a tulajdonos: **Lőrinczy Györggyel.**

A t. szülők figyelmébe!

Az iskolák megnyitása alkalmából van szerencsém a m. t. közönségnek becses tudomására hozni, hogy **könyvkötéssel** kiegészített

könyv-, papír-, írószere- és rajz- szerkereskedésben

az **összes iskolákban** használt **tan-
könyvek** a legújabb kiadásokban s a **legjutányosabban** mindig kaphatók, s **be-
kötésre elfogadhatók.** Tankönyvek **ödon**
állapotban is raktáron vannak.

Kedvező **tömeges** bevásárlásaim azon kellemes helyzetbe juttattak, hogy az **iskolai**
író- és rajzszereket, az **előirt** minőségben, **bárkinél** **olcsóbban** adhatom. Más **iskolai** és **irodai** felszerelési **tár-
gyak** is nálam a **legjutányosabb** áron beszerezhetők.

Rimaszombat, 1893. augusztus havában.

Kiváló tisztelettel

Kármán S.

könyvkereskedése.

Gál Emil

vegyesáru üzletében **Rutkán**, egy jó házból s 2-3 gymnásialis osztályt végzett **fiu tanonc**nak felvétetik. 2-3

Árverési hirdetmény.

A vizesréti herezegi erdőhivatal eladja a kövi-erdőgondnoksághoz tartozó pagonyokban a

gubics termést

zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött előleges szóbeli árverés megtartása mellett **Jolsván**, **szeptember 5-én d. e. 10 órakor** azon megjegyzéssel, hogy a vevő tartozik az árverés megtartása előtti órában az erdőhivatal által meghatározott biztosítókat letenni.

Ha a zárt írásbeli ajánlatok magasabbak lennének mint a szóbeli árverés által elért összeg, akkor azok fognak az uradalom által elfogadhatni.

A többi feltételek az erdőhivatal vagy a kövi-erdőgondnokság irodájában megtekinthetők.

Vizesréten, 1893. aug. 26. (u. p. Nagy-Röze.)

Fülöp Szász-Coburg góthai herezeg erdőhivatala.

Eladó ház és külsőség.

Jolsván a főutcán egy emeletes ház a földszinten bolthelyiséggel, az emeleten tágas lakással, s egy 12 holdból álló külsőség szabad kézből eladó.

Értekezhetni **Kuna Aurél** főszolgabíró urral **Jolsván** s **Molnár József** ügyvéd urral **Rimaszombatban.**

Üzletmegnyitás.

Alóírott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy folyó évi **szeptember hó 1-étől** a Jánosi-utczában özvegy Dr. Szabó Mihályné házában **könyvkötészetemet** egy minden igényeket kielégítő **papír- és könyvkereskedéssel** egészítem ki.

Ajánlom a különféle **tudományos-, szépirodalmi-, vallásos-, ima-, iskolai-, író- és üzleti könyveimen** kívül a nagyválasztéku **író-, levél- és rajzpapírjaimat**; nemkülönb **író- és rajzszközöimet**, valamint különféle **díszműáruimat**, u. m. albumok, emlékkönyvek, író-mappák, tintatartók stb. stb. a legjutányosabb árak mellett.

Gymnásiumi, polgári és népiskolai tankönyvek szintén kaphatók és ezeknek bekötése gyorsan és jutányosan eszközöltetik

Ugyanitt **Simkó Endre** szerzőtől megjelent **„Gömör-Kishontmegye Földrajza”** **20 kr.** és az **új italmérési törvény 40 kron** kapható.

Uj vállalatomhoz a nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve, maradtam
Rimaszombat, 1893. augusztus 31-én

kiváló tisztelettel

RAKOTTYAY LAJOS.

Ugyanitt a könyvkötészethez egy tanuló felvétetik.

Hirdetmény.

311. sz. — Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében, ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 2635/93. számú végzése által **Bento János** javára, **Schweitzer Ede** és neje **Schweitzer Olga** ellen 95 frt tőke és járulékaik erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás fogantatása alkalmával bíróság felül- és lefoglalt és 478 frt 60 kr-ra becsült házi butorok, ruhaneműek, kékfestő árak sathól álló ingóságok 95 frt tőke, ennek 1893. év május hó 30. napjától járó kamatai, 27 frt 90 kr. megállapított eddigi, 1 frt 60 kr. jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbírótság 2257 sz. kiküldést rendelő végzése folytán Rimaszombatban alperesek lakásán leendő eszközzésére **1893-ik év szeptember hó 4-ik napjának délelőtt 8 órája** határidőül kitéuzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX-ik törvényezikk 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Rimaszombat, 1893. augusztus hó 23. napján.

Gaskó, kir. bírósági végrehajtó.

RAKOTTYAY JÓZSEF

könyv- és papirkereskedése, könyvkötészet.

Rimaszombat, Fő-tér 3. sz. (Özv. Soós Mihályné-fele házban.)

Iskolai könyvek **új és ödon állapotban**, író- és rajzszközök, tinták minden színben, toll- és tollszárak, szivaes, palatábla, zsebkés, **iskolai táskák** és **könyv-
szíjak különlegességei.** Irodai és levél papirosok, levél- és okmány borítékok, tinta-
tartók stb., stb.

Ajánlom továbbá a t. tanító urak szíves figyelmébe a nálam mindig raktáron levő **iskolai mulasztási-naplókat.**

Az **ödon könyvek** jutányos árban és **jó karban** vannak, miért is azokat a t. szülők szíves figyelmébe ajánlom.

Rimaszombat, 1893. aug. 31.

Tisztelettel

RAKOTTYAY JÓZSEF

➔ Egy tanuló a könyvkötészetben felvétetik. ➔

Hirdetmény.

180. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbírótság 1892. évi 1702. számú végzése következtében **Dr. Pollacsek Károly** és neje **Stiller Gusztáv** rimaszécsi lakos ellen 304 frt 80 kr. s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 490 frtra becsült gazdasági gépek és olajból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbírótságok 1157/1893. számú végzése folytán 304 frt 80 kr tőke-követelés, ennek 1892. évi július hó 15-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 49 frtban bíróság már megállapított költségek erejéig Rimaszécsen leendő eszközzésére **1893. évi szeptember hó 11-ik napjának délutáni 2 órája** határidőül kitéuzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécsen, 1893. évi augusztus hó 23-án.

Salamon Béla, kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

231. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbírótság 1893. évi 1445 számú végzése következtében **Dr. Genci Soma** ügyvéd által képviselt **Első magyar általános biztosító társaság** javára **Szentmiklóssy István** ezinegés-pusztai lakos ellen 29 frt 15 kr. hátralékos tőke kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 650 frtra becsült ökrök és serésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járá bírósnak 1445/1893 számú végzése folytán 29 frt 15 kr. hátralékos tőkekövetelés és a bíróság már megállapított költségek erejéig Czinégés-pusztán leendő eszközzésére **1893. évi szeptember hó 4-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitéuzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécsen, 1893. augusztus hó 18-án.

Salamon Béla, kir. bírósági végrehajtó.

Makk- és gubacsárverés.

Alóírt erdőhivatal eladja: Dolna-, Dobra-, Gernyő-, Zsip-, Ipolynok-, Kis-Téhány-, Nagy-Téhány-, Tamási-, Pusztá-Peszéte-, Alsó-Veres-, Felső-Veres-, Perjése-, Pádár-, Meleghegy-, Szarvaskert-, Disznóskert, Pusztá-Hájoldal-, Felső-Balog-, Szilistye-, Pusztá-Szlatvina-, Ratkó-Bisztró-, Baradna-, Dobrapatak-, Rónapatak-, Hruszó- és Ratkó-Lehotai pagonyokban ez évi makk- és gubacs-termését **felső-balogi kastélykertben szept. hó 4-én d. e. 10 órakor** zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött előleges árverés megtartása mellett, azon megjegyzéssel, hogy vevő tartozik az árverés megtartása előtti órákban az erdőhivatal által meghatározott biztosítókat letenni.

Ha a zárt írásbeli ajánlatok magasabbak lennének mint a szóbeli árverés által elért összegek, akkor azok fognak az uradalom által elfogadhatni. A többi feltételek az erdőhivatali irodában tekinthetők meg.

Meleghegy, 1893. augusztus hó 24-én, u. p. Felső-Balog. (Gömörmegye.)

Fülöp Szász Coburg góthai herczeg Ő királyi fensége balogvári erdőhivatala.